

מיכל ברקוביץ בן שבעים

הוא מן השראים. מן הקבוצה הקטנה של הצעירים. בנליציה שהיו מראשוני
הקוראים להתעוררות לאומית ולהחיה במולדת. החילה פעולה ענפה באגודת "ציון"
בלוב. שחבריה היו אתר' כר' מסוביז'סופרים והנסקנים. אתר' כר' השתתפות פעילה
במעשי האגודה. "קדימה" בונא וייסוד האגודה "נמלא". החיפה והאופק מתרחבים בדרך
בי כוכבו של הרצל. הוא ברקוביץ. היה עתה מן המעשים הקרובים בידו בעל "מדינת
היהודים" ודבר הקטנים וההסתדרות הצעירה. הוא היה מוכיחו העברי. הוא שטוח
במובילת הקונגרס הציוני הראשון. הוא שחרם עבדות את "מדינת היהודים" וכתבו
הציונים של הרצל.

הוא סופר. שחברו לפעיל אם באחד מראשי הענין. דער יוד, אם במאמריו הרבים
שדבמו כעיתנים שהיו בכמה לשונות וביחוד בעברית ("המערב", "הצפירה", "הזמן"
וכו'). תלמיד חכם שחורה ודעת מנוחה. מן פרסם דברים של חשיבות במדע ובחקר
(בין היתר במומנטי-הרלים. מחקר לתרגום אנקלוס וכו'). קוראי "דבר" יודעים אותו
ביתר כחוקר ראשית הסוציאליות העברית. בידו שמה ארכיון מערכת "האמת" ופרסם
מתעודותיו בצורה הפכה ודעיונותיו המועילות במוספי "דבר" ובקורב ייתן המשכמ.
הוא שופט בכתבי א. ט. ליברמן. והציגם גם הם בדוצאת "דבר".